

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg beklager, hvis jeg, første Gang jeg talte, ikke har talt saa højt, at de ærede Medlemmer har kunnet høre det, men jeg maa sige, at det ærede Medlem Hr. Pürschel tager ganske fejl, naar han gaar ud fra, at det skulde være af en Slags forloren Fornemhed, at jeg talte saa sagte. Nej, det er en fuldstændig Misforstaaelse. Jeg mener, og det høje Ting vil ogsaa sikkert indrømme det, at jeg i al Almindelighed er en meget beskednen Mand, der ikke altid springer op og kagler, saa snart man har lagt et Vindæg — hvilket kunde gælde for andre ærede Medlemmer.

Jeg har nu ikke gennemløbet Verdenslitteraturen og Sagaerne for at finde saadanne Aandrigheder, som andre ærede Medlemmer har kunnet præstere her i Dag, jeg skulde kun gøre nogle ganske almindelige Bemærkninger. Det er altsaa muligt, at jeg ikke har fremsat dem med saa høj Røst, som jeg burde gøre, men jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, som citerede Holberg — hvorfor jeg ogsaa gerne til Slut vil havne hos Holberg —, at jeg har alle mine Dage haft en vis Respekt for en Person, som vi kender under Titelen Den stortalende Soldat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Moltesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Da jeg hørte Ordføreren for det konservative Folkeparti, maatte jeg mindes et Ordsprog af Peder Laale, men det er saa drastisk, at jeg ikke kan citere det just her i denne Forsamling.

Det ærede Medlem sagde, at Udenrigsministeriet mangler Mod til at bruge de Midler, som vi nu en Gang har, altsaa i dette Tilfælde Voldgiftstraktater. Den Erfaring, jeg har gjort, er, at Udenrigsministeriet Gud ske Lov er klogere i den Henseende end det konservative Folkeparti.

Pürschel: Ja, jeg har jo et klart Indtryk af, at jeg har ramt de Herrer godt, de skreg i hvert Fald begge ganske betydeligt.

Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, fordi han straks rettede sig efter min beskedne Henstilling.

Overfor det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen vil jeg gerne sige, at mig bevidst har jeg ikke smædet Voldgiftstraktaterne,

men det ærede Medlem er jo i Besiddelse af en egen sart Mentalitet — for at bruge det Ord, som altid skal bruges, naar de Folk, der er indstillet paa Genève'sk, om jeg saa maa sige, tager Ordet her i Tinget, thi saa undgaar man ikke Ordet Mentalitet under den ene eller den anden Form —, det ærede Medlem er i Besiddelse af en egen sart Mentalitet, saa snart det drejer sig om disse Ting. End ikke den simpleste Fremhæven af Sandheden kan undgaa at paavirke det ærede Medlem ubehageligt, og det er dog ikke andet end Sandhed, jeg har sagt om disse Voldgiftstraktater. Det ærede Medlem turde ikke paastaa, at de bød nogen som helst Garanti, det var det, jeg tillod mig at fremhæve, og jeg fremhævede det som Modsætning til den Afgudsdyrkelse, som saa tidt finder Sted med Hensyn til disse Traktater, og derfor tror jeg, det er ganske sundt, at man siger Sandheden om dem en Gang imellem.

Naar det ærede Medlem henviser til, at det, der her skal gennemføres, kun er det samme, som gælder mellem Privatpersoner, tager jeg med største Glæde denne Parallel op, thi ogsaa mellem Privatpersoner gælder det, hvad det ærede Medlem meget let vil kunne overbevise sig om er fastslaaet paa afgørende Steder af juridiske Forfattere, at Voldgift er et fortræffeligt Middel til Afgørelse af en Tvist mellem to Parter, naar de begge ønsker denne Tvists Afgørelse paa denne Maade, men i øvrigt er det kun et Middel til Forhaling og Besværliggørelse og skiller sig derved i høj Grad fra Afgørelse ved en Domstol. Afgørelse ved Domstole har sin Betydning ogsaa overfor den modvillige Part, men Afgørelse ved Voldgift har aldeles ikke nogen Betydning overfor en modvillig Part, medmindre denne Part er saa svag og lille, at den anden kan true den til at gennemføre Voldgiftsafgørelsen, og i saa Fald har det ikke saa forfærdelig meget at gøre med Fred og god Forstaaelse.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen afgav en Attest med Hensyn til Udenrigsministeriet, og jeg skal jo ikke nægte, at en saadan Attest kan have sin Værdi, dens Værdi beror dog ganske paa Vurderingen af Udstederen:

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.